Neusínej - Neckář, Václav

Den pozvolna končí
Slunci zbývá malý skok
I píseň, co má mnoho slok
Má poslední notu a víc už nic

Tak přehlušit to ticho
Co tu zní pod oknem tvým
Kde se chystáš k spánku
Prosím, spleť své sny do copánků
A já se po nich vyšplhám
K tobě do pokoje

A nebo jako v pohádkách
Poruč vlaštovkám
Ať na křídlech mě vynesou
Lehkého jak dech
A nebo mám jít po střechách?

Tak pojď ven, je to hřích být sám
Přijď, snad tuto krásnou chvíli neprospíš
Přijď, nebo se učekám...

Tak stále bdím s prosbou nevinnou
Jako stín ti šeptám větu jedinou

Neusínej, ještě neusínej...

Kolikátou noc tady postávám
Nevím sám
Vždyť pouze jedno přání mám
Neusínej, ještě neusínej

Lásko má
Jenom nebuď líná
Pospíchej

Já jenom znám
Jak slovům noc hlavy stíná, jsi-li sám
Jen jsi-li sám...

Neusínej, ještě neusínej
Neusínej, ještě neusínej...

Dnes každý strom a každý keř
Tu ševelí a tomu věř

Neusínej, ještě neusínej...

Jako solný sloup tu stojím dál
Doufat jsem nepřestal

Neusínej, ještě neusínej...

Lásko má, jenom nebuď líná
Pospíchej
Já jen znám, jak slovům noc hlavy stíná
Jsi-li sám, jenom jsi-li sám

Neusínej, ještě neusínej...

Neusínej, ještě neusínej...

Zhasla jsi a já si uvědomil, že se nedočkám
Asi to byl omyl, čekat pod okny se už dnes nenosí
To jen básníci se tím ještě honosí
Nejspíš jen tak, ze setrvačnosti
A kvůli rýmu
Tak půjdu raději domů
Abych tu snad náhodou nechytil rý... mu...
Abych nenastydnul...